

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 440/2015-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou Nosko & Partners s. r. o., Podjavorinskej 2, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Vladimír Nosko, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky bližšie nešpecifikovaným postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátskou kanceláriou Nosko & Partners s. r. o., Podjavorinskej 2, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Vladimír Nosko, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) bližšie nešpecifikovaným postupom Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi ako advokátovi nebolo umožnené v rámci trestného konania vedeného pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Veľký Krtíš pod sp. zn. ČVS:ORP-96/VK-VK-2014 obhajovať klienta, ktorý sa naňho obrátil so žiadosťou o zastupovanie v danom trestnom konaní, a to s odvolaním sa na nezlučiteľnosť funkcie obhajcu s postavením svedka prejednávaného skutku v zmysle § 36 ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Sťažovateľ sa domáhal preskúmania označeného postupu polície prostredníctvom žiadosti o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku, ktorá bola podľa vyjadrenia sťažovateľa posúdená ako nedôvodná. Sťažovateľ uvádza, že z uvedeného dôvodu podal „opakovaný podnet“, ktorý bol „takisto vyhodnotený ako nedôvodný“.

Sťažovateľ v sťažnosti argumentuje:

«Podnet som podával a v podnete som uvádzal skutočnosti na obhajobu toho, že som oprávnený zastupovať klienta v danom trestnom konaní a síce z dôvodu, že „pre vylúčenie advokáta z konania z dôvodu, že bol svedkom prejednávaného skutku, je právne relevantnou materiálne skutočnosť, že advokát objektívne bol svedkom skutku, t. j. že svojimi zmyslami vnímal niektorú z okolností protiprávneho konania páchatela, ktorým bol spáchaný trestný čin. Z vyššie uvedeného jasne vyplýva, že v prípade, ak som bol predvolaný a vypočutý v trestnom konaní ako svedok, v ktorom po príslušnom poučení jednoznačne uvediem, že som objektívne nebol svedkom prejednávaného trestného činu (skutku), resp. niektorej z jeho relevantných okolností, v takom prípade nie sú splnené podmienky diskvalifikácie mojej osoby ako advokáta vo vzťahu k možnosti zastupovať obvineného v tomto konaní ako obhajca, hoci sa v spise bude nachádzať zápisnica o mojom výsluchu v postavení svedka. Dovoľte mi pripomenúť, že v zápisnici o výsluchu mojej osoby ako svedka, ktorá bola mimochodom spísaná v deň kedy mi klientova matka oznámila, že jej syn potrebuje obhajcu, absentuje uvedené poučenie.

Takisto nevidím dôvod prečo by som nemohol obvineného zastupovať v predmetnom konaní keďže mi poverený príslušník nedoručil resp. nijakým spôsobom neoznámil dôvody, pre ktoré nemôžem obvineného zastupovať. Musím podotknúť, že po predložení plnej moci do konania mi poverený príslušník doručil upovedomenie obhajcu o výsluchoch svedkov ako aj obvinených z čoho jednoznačne vyplýva, že som figuroval v konaní v postavení advokáta. Svojím podnetom som žiadal o odstránenie právnej neistoty nakoľko ma poverený príslušník predvolal na výsluch ako svedka. Nie je mi preto jasné ako ma môže predvolať ako svedka, keď som sa už zúčastnil obhajoby obvineného, poverený príslušník ma takisto predvolal na výsluchy svedkov a v jednotlivých výsluchoch ma ako neprítomného neuviedol.“»

Sťažovateľ na základe prezentovanej argumentácie žiada, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti týmto nálezom:

„1./ Základné právo sťažovateľa na právnu pomoc podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky porušené bolo.

2./ Krajskej prokuratúre Banská Bystrica sa prikazuje obnoviť stav pred porušením práva a to tak, že opakovaný podnet sťažovateľa zo dňa 23. 02. 2015 je dôvodný a aby tomuto podnetu v plnej miere vyhovel.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nespĺňajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávneným subjektom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a označenie, proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k sťažnosti pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahuje náležitú špecifikáciu zásahu [§ 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde], ktorým malo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva. Sťažovateľ totiž v obsahu odôvodnenia sťažnosti a predovšetkým ani v petite sťažnosti nešpecifikoval oznámenie krajskej prokuratúry o vybavení podnetu príslušnou spisovou značkou.

Sťažovateľ nepriložil k sťažnosti ani kópiu predmetného oznámenia krajskej prokuratúry, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje ani dostatočné odôvodnenie návrhu (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ktoré by poskytlo základný východiskový rámec pre rozhodovanie ústavného súdu o namietanom porušení označeného základného práva. V rámci obsahu sťažnosti sťažovateľ síce prezentuje vlastnú predstavu o správnej interpretácii dotknutého ustanovenia Trestného poriadku, avšak v nadväznosti na to absentuje v sťažnosti akákoľvek argumentačná konfrontácia s obsahom oznámenia krajskej prokuratúry o vybavení jeho podnetu.

V neposlednom rade sťažovateľom formulovaný petit sťažnosti nespĺňa parametre kvalifikovaného návrhu na rozhodnutie (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), pretože obsah bodu 2 tohto sťažovateľom formulovaného petitu je nekompatibilný s možnosťami postupu ústavného súdu vyplývajúcimi z uplatnenia právomoci ústavného súdu podľa § 127 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Túto úlohu plní práve inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní

pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04).

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa vykazuje takú intenzitu nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, že nie je možné preskúmať splnenie čo i len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd v závere dodáva, že podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je advokát povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (II. ÚS 117/05).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2015

